

Този декрет е вече приведен в изпълнение. Въ Главната дирекция на народното здраве остават за напред само демографско-санитарната инспекция и разработката на статистическите данни, които интересуват прѣко опазването на общественото здраве, а всичко останало отъ демографската статистика се прехвърля къмъ Главната дирекция на статистиката, къмъ която е придадена статистическата обработка на сведенията по гражданското състояние, именно ражданията (живородени и мъртвородени), умираиията и женитбитѣ.

Споредъ друго съобщение отъ Министерството на финанситѣ, нуждата отъ концентриране на службитѣ по демографската статистика налага, щото компетентната Главна дирекция да вземе инициативата за трансформиране на самата Главна дирекция въ единъ голѣмъ „Статистически институтъ“, като се вземе за образецъ устава за уреждане на статистиката въ Италия.

Въ една отъ иднитѣ книжки на списанието ще дадемъ бележки върху организацията на държавния Статистически институтъ въ Италия.

Населението на Гърция. — Следъ свѣтовната война въ грѣцката република станаха на два пѣти общи преброявания на населението: на 31. XII. 1920 г. (н. ст.) и на 15. V. 1928 г. Първото преброяване е констатирало 5,536,375 души налично население върху тогавашната територия на републиката отъ 150,833 кв. клм., а при второто сж били преброени всичко 6,204,694 присѣтстващи лица въ сегашнитѣ граници на държавата, обемащи 130,199 кв. клм. повърхнинна. Между двѣтѣ преброявания отъ територията на Гърция бидоха отнети, по силата на Лозанския договоръ, източна Тракия (20,340 кв. клм.) и островитѣ Имбросъ и Тенедосъ (294 кв. клм.), всичко 20,634 кв. клм. съ 514,585 души население по преброяването на 1920 г. Като се държи сметка за тѣзи териториални промѣни, последното преброяване на 1928 год. отбелязва едно увеличение на населението въ сегашната територия на републиката, презъ течение на периода 31. XII. 1920 г. — 15. V. 1928 г., всичко отъ 1,182,894 души. Това увеличение, обаче, не е резултатъ на естественото движение на населението, тъй като презъ периода 1920—1928 г. въ Гърция сж били придоншли повече отъ 1,3 милиона бѣжанци отъ Турция, а сж напуснали страната не по-малко отъ 1/2 милионъ турци и българи.

Отъ публикуванитѣ въ № 6 (юний 1930 г.) на издавания отъ Грѣцката централна статистическа служба *Месеченъ статистически бюлетинъ* резултати отъ последното преброяване извличаме следнитѣ по-важни данни.

Срѣдна гъстота на населението въ Гърция 47.66 жители на кв. клм. (срещу 38.57 на 1920 г. въ сегашната територия и 41.64 въ старото грѣцко кралство по преброяването на 1907 г.)

Отъ всичкото преброено население (6,204,684 г.), 3,076,235 лица (49.58%) сж отъ мъжки полъ и 3,128,449 (50.42%) — отъ женски полъ. На 1,000 мъже се падатъ 1,017 жени. На 1920 год. това съотношение е било — за населението въ сегашната територия на републиката: 1,010 жени на 1,000 мъже, като последнитѣ сж съставяли 49.74% отъ всичкото население.

Въ една таблица е дадено разпредѣление на населението по вѣроизповѣдание и езикъ за цѣлата република. Отъ тия данни, публикувани сега за прѣвъ

пѣтъ отъ грѣцката официална статистика, може да нѣкъде да се сжди за етнографския съставъ на населението на страната.

По вѣроизповѣдание населението се разпада на: 5,961,529 изт.-православни, 35,182 католици, 9,003 протестанти, 126,017 мохамедани, 72,791 израилтяни, 45 отъ други вѣроизповѣдания и 117 свободомислящи. Източно-православнитѣ съставятъ 96.8% отъ всичкото население; въ тѣхния брой сж включени и 31,038 лица съ арменски езикъ — очевидно това сж арменогригориянци. Отъ вѣрскитѣ малцинства по-значителни групи представятъ мохамеданитѣ и израилтянитѣ — 2.03 и 1.17 на сто респективно отъ населението.

Разпредѣлението на населението по езикъ (трѣбва да се разбира *матеренъ* езикъ) е както следва:

Матеренъ езикъ	Абс. брой	На 1,000 жит.
Грѣцки	5,759,523	928.3
Турски	191,254	30.8
Македонославянски	81,984	13.2
Български	16,775	2.7
Шпаньолски (еврейски)	63,200	10.2
Арменски	33,634	5.4
Куцовлашки	19,703	3.2
Албански	18,773	3.0
Цигански	4,998	
Руски	3,295	
Италиански	3,199	3.2
Английски	2,098	
Други разни	6,248	

Националнитѣ малцинства съставятъ всичко 7.17% отъ цѣлото население на републиката, а главниятъ грѣцки елементъ — 92.83%. Малцинствата сж представени главно отъ турцитѣ (3.08%), македонославянитѣ (?) (1.32%) и евреитѣ (1.02%). Съ български езикъ сж посочени само 16,775 лица отъ мохамеданско вѣроизповѣдание, — това сж помаци (8,640 мъже и 8,135 жени). Останалото българско население въ Зап. Тракия, Македония и др. области е показано съ македонославянски езикъ (38,620 мъже и 43,364 жени).

Населението на свободния градъ Данцигъ. — Споредъ резултатитѣ отъ станалото на 18 августъ 1929 г. преброяване, територията на свободния градъ Данцигъ (1949 кв. клм.) се населява отъ 497,517 жители, разпредѣлени по полъ и въ сравнение съ резултатитѣ отъ предшестващото преброяване, както следва:

	мъже	жени	всичко
18. VIII. 1929 година	191,524	215,993	407,517
31. VIII. 1924	181,804	202,191	383,995
Увеличение	9,720	13,802	23,522

Увеличението отговаря на 6.1% за петтѣ години, или 1.5% срѣдно годишно.

Самиятъ гр. Данцигъ има 233,246 души население.

Населението на Бѣлградъ. — На 15 априлъ 1929 год. е извършено отъ мѣстнитѣ градски власти преброяване на населението въ югославянската столица, на която дата Бѣлградъ е наброявалъ 262,298 души население. Броятъ на мъжкото население е превишавалъ тоя на женското съ 34 хиляди лица.

Въ сжщата територия на града Бѣлградъ отъ 75 кв. клм., обемаща и нѣкои околорѣстни селски мѣстности споредъ закона за новото административно дѣление отъ 2. X. 1929 год., столицата на Югославия е имала 114,753 жители по преброяването на 31. I. 1921 година.